

3. Електронний ресурс. uk.wikipedia.org
4. Ніка О.І. Публіцистичний дискурс і літературна норма / О.І. Ніка // Українська мова. – 2019. – № 1. – С. 163 – 169
5. Радецька С. В. Англомовні та україномовні медичні веб-сайти: вживання та переклад медичної термінології. Прагматична адаптація перекладу / Радецька С. В., Туряниця К. С. // Філологічні науки. – 2017. – Книга 1 Наукові Записки Нду Ім. М. Гоголя. – С. 210-213
6. Руднєва І. Жанрова специфіка юридичного дискурсу і його мовна реалізація. Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов, 2017, (85), 101-107.
7. Хацер Г. О. Особливості перекладу термінологічної лексики на прикладі текстів медичного спрямування / Г. О. Хацер // Філологічні науки. – 2013. – Книга 3, Наукові Записки Нду Ім. М. Гоголя. – С. 151-154

Борута Назар Володимирович
учень 9-Ф класу КЗ «Полтавська гімназія №6
Полтавської міської ради Полтавської області»
Науковий керівник: Павельєва Анна Костянтинівна
к. філол. н., доцент, доцент кафедри
германської філології та перекладу
Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»

ФІЛЬМОНІМИ В СУЧАСНОМУ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ

Процес перекладу кінофільмів українською мовою передбачає, що перекладач не лише чудово володітиме англійською й рідною мовами, але й матиме певні фонові, екстралінгвістичні знання, творчі здібності й свого роду «відчуття мови». Перекладач має приділяти увагу найдрібнішим деталям, бути педантичним у відборі інформації, вивченні чужої культури, щоб гідно виконувати професійну місію перекладача – передавати не тільки слова й ідею перекладного тексту, але й властивий йому колорит культурного життя народу, забезпечуючи при цьому легкість сприйняття цієї культури реципієнтом і, таким чином, справляючи той же вплив на одержувача перекладного текстом, який має й текст оригіналу.

Основна складність кіноперекладу полягає у «можливості і ступеню адаптації тексту до іншомовної культури, що побудована на іншій системі цінностей та понять, і саме цей фактор обумовлює неминучу втрату у

сприйнятті перекладеного кіно з чужою тематикою та/або несумісними для іншої лінгвокультури уявленнями» [2, с. 155].

Мова кіно, так само, як і мова художньої літератури та публіцистики, вимагає глибокого і всебічного аналізу, оскільки в ній знаходять своє відображення усі активні процеси, що відбуваються в англійській та українській мовах на сучасному етапі, більше того, кіно значно впливає як на норми літературної мови, так і на смаки наших співвітчизників.

На жаль, необхідно визнати, що й професійні перекладачі дуже часто по різних, іноді зовсім незрозумілим причинам, зневажають основними принципами перекладу. І, незважаючи на величезну кількість популярних фільмів, які щорічно виходять у прокат, їх назвам та особливостям їх перекладу присвячено набагато менше праць, аніж перекладу заголовків художніх творів. Якщо літературні заголовки традиційно вивчаються в курсах стилістики художньої літератури й лінгвістичній поетиці, то назви кінофільмів і досі залишаються поза полем зору лінгвістів, попри те, що фільмоніми надають багато матеріалу для лінгвістичного аналізу, а також, у силу своєї мовної специфіки, можуть досліджуватися і як невід'ємні компоненти кінотексту, і як самостійні мовні одиниці.

Назви кінофільмів за своєю знаковою природою відносяться до особливого розряду власних назв, тобто онімів, але у сучасній ономастиці й досі немає однастайності щодо єдиної термінології. Так, О. В. Книш, Ю. М. Подимова та О. С. Руфова [5, 6, 7] запропонували для позначення назв кінофільмів використовувати термін «фільмонім», проте термін «кінореалія», запропонований Є. В. Жук [3], став більш уживаним у перекладознавстві. І. Г. Ігнат'єва для позначення «конкретних мовних одиниць, які активізують наявні у когнітивних системах комунікантів фонові знання» та потребують адекватного перекладу, вводить ту науковий обіг термін «вербальна репрезентація» [4]. Н. О. Грінченко, у свою чергу, прирівнює назви кінофільмів до вербальних репрезентацій (ВР), оскільки вони так чи інакше «містять культурно-специфічні компоненти», які «не можуть бути перекладені чи змінені на основі виключно лінгвістичних елементів, оскільки мають передавати певну екстралінгвістичну функцію» [1, с. 122]. Таким чином, як бачимо, у сучасному українському та російському кіноперекладі для позначення назв кінострічок увійшли у вжиток терміни «фільмонім», «кінореалія» та більш багатозначний за два попередні термін «вербальна репрезентація» (ВР).

Згідно останніх досліджень, щоб гарно провести вечір, більшість людей зараз обирають не гарну й цікаву книгу, а останній голлівудський кіношедевр. Американський кінематограф зараз надзвичайно сильно

впливає на культури інших країн. Більше того, кіноіндустрія не менш активно сприяє й наповненню світових мов американськими неологізмами, що змушує вітчизняний кінопереклад стрімко розвиватися й винаходити нові стратегії.

Назви кінофільмів (фільмоніми/кінореалії/кіноназви/ВР) мають надзвичайно важливе значення для успіху кінокартини у національному прокаті. Іще важливішим для комерційного успіху у міжнародному прокаті є переклад фільмонімів на національні мови та їх локалізація, оскільки вдалий чи неадекватний переклад може сприяти як високим касовим зборам, так і провалу кінофільму. Тому, на наш погляд, переклад назв кінофільмів з англійської мови на українську є надзвичайно актуальним, важливим і цікавим питанням українського перекладознавства, яке вимагає подальших досліджень.

Відтак, кінозагловки відображають відносини між назвою фільму й його сюжетом і слугують режисерам для створення стилістичних ефектів. Назви фільмів являються своєрідним ключем до їх інтерпретації, тому кіноглядача можна по праву назвати комунікативним співавтором, оскільки кожен адресат підсвідомо робить власний прогноз стосовно змісту фільму уже на першому етапі сприйняття фільмоніму.

Усі ці особливості кіноназв суттєво впливають на вибір стратегій перекладу.

Список використаних джерел:

1. Грінченко Н.О. Стратегії адекватного перекладу назв англomовних кінофільмів, що містять культурно-специфічні компоненти / Н.О. Грінченко // Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». – Острог : Вид-во НаУОА, 2018. – Вип. 1(69), ч. 1. – С. 121 – 123.
2. Денисова Г. Чужой среди своих: к вопросу о переводе художественных фильмов и их восприятии в рамках иноязычного культурного пространства / Г. Денисова // Университетское переводоведение. – Выпуск 7. – СПб., 2006. – С. 149 – 165.
3. Жук Е.В. Особенности перевода англо-американских реалий в области кино и телевидения / Е. В. Жук // Межкультурная коммуникация и профессионально ориентированное обучение иностранным языкам: материалы II Международной конференции, посвященной 87-летию образования Белорусского государственного университета, 30 октября 2008 г. / редкол.: В. Г. Шадурский [и др.]. – Минск : Тесей, 2008. – С. 85 – 86.
4. Игнатьева И.Г. Вербальные репрезентации фоновых знаний в

медиатекстах и способы их передачи в переводе (на материале медиаиздания «TheEconomist») : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. филол. наук : спец. 10.02.20 «Сравнительно-историческое, типологическое и сопоставительное языкознание» / И.Г. Игнатьева. – Москва, 2010. – 20 с.

5. Кныш Е.В. Лингвистический анализ наименований кинофильмов в русском языке [Текст] : дисс. ... к. филол. наук / Е.В. Кныш. – Одесса, 1992. – 191 с.
6. Подымова Ю. Н. Названия фильмов в структурно-семантическом и функционально-прагматическом аспектах [Текст] : дисс. к. филол. наук / Ю. Н. Подымова. – Майкоп, 2006. – 205 с.
7. Руфова Е.С. Семантическая интерпретация фильмонимов (на материале японского языка) / Е.С. Руфова // Филологические науки. Вопросы теории и практик. – Тамбов : Грамота, 2017. – № 6(72): в 3-х ч. – Ч. 1. – С. 127 – 129.

Бут Артур Олегович

студент 1 курсу Полтавського юридичного коледжу

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Науковий керівник: Черненко Вікторія Олександрівна

к. пед. н., доцент, доцент кафедри англійської та німецької філології

Полтавського національного педагогічного університету

імені В.Г. Короленка

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОГО ЮРИДИЧНОГО ДИСКУРСУ

В умовах посилення міжнародних зв'язків, розширення інтеграції та адаптації українського законодавства до європейського переклад юридичних документів (законів) стає нагальною потребою. Все більшої актуальності набуває вивчення юридичного дискурсу та питань його перекладу.

Метою роботи є спроба визначити специфічні риси англомовного законодавчого дискурсу та особливостей його відтворення українською мовою. Об'єктом дослідження є специфічні риси англомовного законодавчого дискурсу в аспекті перекладу.

Незважаючи на наявність значного інтересу сучасних лінгвістичних досліджень до поняття «дискурс», його трактування залишається неоднозначним. Т.А. ван Дейк зазначив, що часто найбільш розпливчасті